

OBSAH:

I. Umění v organismu společenském. Jeho význam hospodářský. Zábava. Umění zdokonaluje vnímavost člověka a tím jeho kulturní způsobilost všemi směry. Vliv jeho na mravnost. Str.	9
II. Původ umění z práce sloužící potřebám životním. Umění a řemeslo. Zbraně a nástroje; nádoby; úbor těla; obydlí. Hrob a pomník. Drobná řemesla a monumentální stavitelství. Rozmanitost účelů žádá rozmanitost tvarů; příkladem vývoj budov chrámových. Str.	26
III. Další rozmanitost tvarů plyne z povahy materiálu a ze způsobu jeho spracování. Účelností a mechanismem práce vznikají též prvky krásna, namnoze i bezděčně; na nich teprve vyvíjí se a tříbí krasocit. Str.	43
IV. Sloh, technický a historický. Sdílnost. Znamení, písmo a obraz; malířství a sochařství. Básnictví; prvky jeho v řeči, v názoru světovém, ve skutečném životě. Epos, drama. Hudba; zpěv a nástroje. Hravost. Tanec. Str. .	56
V. Pravda v umění obrazném; realismus a idealismus. Pokrok v umění; co ho způsobuje a jak postupuje. Nepřetržitost dějinného vývoje. Zápas nového umění se starým. Str.	72
VI. Výchova obecného smyslu a vkusu uměleckého. Vrozena je pouze povšechná způsobilost myslí a myslí, dalšího vývoje schopná a potřebná. Výchova v rodině, ve škole, v životě veřejném. Umění pro lid; nemá se ani snižovati jeho úroveň ani zužovati jeho obor. Lid má právo na umění nejlepší. Str.	91